

Г. А. Ривкіна

Мунштейн Леонід Григорович



МУНШТЕЙН Леонід Григорович (Леон Гершкович; 31. 12. 1866(12. 01. 1867), м. Катеринослав, нині Дніпро – 06. 08. 1947, м. Ніцца, Франція) – поет-сатирик, драматург, театральний діяч, видавець, перекладач. Закін. 1-у Київ. гімназію (1886) та юрид. факультет Університету св. Володимира у Києві (1891), був вільним слухачем на істор.-філол. факультеті Моск. університету (1892). Ще студентом публікував у київ. газетах ліричні поезії та віршов. фейлетони: г. «Заря» (1886), «Киевское слово» (1887–90). Переїхавши до Москви, 1892–94 друкувався в ж. «Семья» (під псевд. Л. Монд), 1894–1905 співпрацював з г. «Новости дня», де під псевд. Lolo опублікував понад тисячу фейлетонів у віршах, здебільшого присвяч. життю театр. Москви під заг. заголовком «Страничка из письма». Однаково гостро й талановито писав шаржі, пародії, епіграми, експромти. 1896 у Москві надрукував роман-фейлетон у віршах «Онегин наших дней». 1905–07 – дописувач сатир. ж. «Сигнал», «Стрелы», «Заклепка», «Гром», «Зарницы»; його вірші увійшли до кількох колект. збірників. 1909–17 у Москві видавав і редагував ж. «Рампа и жизнь», як додаток до нього опублікував кн. «Жрецы и жрицы искусства: Словарь сценических деятелей: Стихи Lolo» (т. 1–2, 1910–12), де зберіг для історії театру портрети корифеїв сцени та забуті імена. Писав п'єси («Фея-каприз», «Вечный праздник» тощо), а також перекладав комедії з франц. та нім. мов (Л. Фульди, М. Замакоїса, Г.-Й. Віда, О.-Ю. Бірбаума). 1903 у Театрі Корша (Москва) та Михайлів. театрі (С.-Петербург) поставлено першу п'єсу М. «Опечатка». Від 1908 – постій. автор театру-кабаре «Летучая мышь» (п'єси, гуморески, скетчі, дотепні репризи), останньою його оперетою для кабаре стала «Екатерина II» (1918, разом із Н. Теффі). У вересні 1918 поїхав з дружиною до Києва, потім остаточно емігрував за кордон. Від 1920 – у Франції. 1923–25 в Італії був худож. кер. театру мініатюр «Маски», що успішно гастролював у

Франції, Німеччині, Італії. 1925 брав участь в організації вечорів Рос. артист. гуртка в Парижі. 1926 М. залишив театр і оселився в Ніцці, друкувався в багатьох емігрант. вид.: «Последние новости», «Сегодня», «Театр и жизнь», «Иллюстрированная Россия» та ін. Тільки в париз. часописі «Возрождение» щороку з'являлося не менше 50-ти його фейлетонів. У ризькій г. «Сегодня» 1926–27 опублікував продовження свого словника «Братья писатели: Карманный словарь». Виступав як антипод Дем'яну Бєдному, відгукуючись з протилеж. позицій на виступи Й. Сталіна й події в СРСР. У Парижі випустив дві книги віршів: «О черте лысом и о всех его присных: Конец красной сказки» (1922) та «Пыль Москвы: Лирика и сатира» (1931).

Рекомендована література

1. Юбилей Лоло (30-летие лит. деятельности) // Иллюстр. Россия. 1933, 22 апр.;
2. Пильский П. 70-летие Лоло (Л. Г. Мунштейна) // Там само. 1937, 13 марта;
3. Гольденвейзер А. Л. Г. Мунштейн-Лоло // Новое рус. слово. 1947, 5 окт.;
4. Струве Г. Русская литература в изгнании. Нью-Йорк, 1952;
5. Колганова А. А. Вослед чужому гению. Москва, 1989;
6. Тэффи Н. А. Житье-бытье: Рассказы, воспоминания. Москва, 1991.

Бібліографічний опис:

Мунштейн Леонід Григорович / Г. А. Ривкіна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2020. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-70011>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).